



FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 14 martie - 20 martie 2010

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0744/921.703

Pr. Ionuț: 0766/250.417

Liturghia Înaintesfințitelor

miercuri, 17 martie, ora 12.00

Pomenirea tuturor morților

după slujba

Acatistul Maicii Domnului

PARASTAS

ora 17.30

Calea Crucii

vineri, 19 martie, ora 17.00

Adio Crucifix ... nu te mai vor!

Curtea de justiție europeană a condamnat Italia pentru că a consimțit expunerea simbolului religios în sălile de clasă. Curtea a stabilit că a fost încălcat articolul 2 al Protocolului 1 împreună cu articolul 9 al Convenției.

Noiembrie 2009: o sentință te îndepărtează din sălile de clasă, dar nu din inima creștinilor adevărați.

Acum 2000 de ani vândut pentru 30 de arginți, astăzi vândut pentru 5.000 de euro. Pentru a nu-i ofensa pe cei care se plimbă în centrele istorice, ar trebui date jos de pe turnurile bisericilor!!!

Maică Preasfântă, ajută-ne să înțelegem că nu trebuie să ne fie frică de Cruce, ci de crucificatori.

“Nu puterea ne mântuiește, ci iubirea! Dumnezeu care a devenit miel ne spune că lumea este salvată de către Crucifix și nu de către crucificatori. Lumea este răscumpărată de către răbdarea lui Dumnezeu și este distrusă de nerăbdarea oamenilor”.
(Papa Bbenedict XVI)

Cât este de ciudat! Ne deranjezi în sălile de clasă, dar te purtăm la gât!

Ajută-mă să fiu un creștin adevărat, care nu se rușinează să arate Crucea lumii întregi; ajută-mă să fiu un martor curajos la fel ca papa Ioan Paul al II-lea. El nu a ascuns Crucea niciodată, dimpotrivă... în momentele de încercare s-a agățat cu putere de ea. Și atunci când puterile nu-l mai ajutau, alți frați în preoție îl ajutau să țină Crucea lui Isus.

Dragi prieteni, dacă suntem creștini, să nu ne lepădăm de originile noastre.

Din Cruce s-a născut pentru noi Viața.

Cu ocazia aniversării zilelor dumneavoastră de naștere: **Florica Albu și Radu Costin**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim ca anul 2010 să vă aducă sănătate, fericire și bucurii.

Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

“Dacă poți crede”

Isus a răspuns cu un alt “dacă”. “Dacă poți crede, toate sunt cu putință celui ce crede.” El a sugerat faptul că credința tatălui are mare importanță în întreaga situație. Isus spune că problema nu este dacă El are sau nu puterea de a vindeca; problema este dacă tatăl crede sau nu că El are această putere. Deoarece “toate sunt cu putință celui ce crede”. Puterea lui Dumnezeu este limitată doar de credința noastră.

Credința nu are nici o putere în sine. Doar atunci când aderă la Cristos prinde puterea extraordinară a atotputernicului Dumnezeu. Credința în sine este goală asemenea unei conducte de apă goale, dar atunci când devine legătura dintre atotputernicul Dumnezeu și omul gol, abundența harului Său se revarsă prin ea și umple golul.

Credința noastră în Cristos este aceea care determină câtă putere vom primi de la El. Cupa credinței noastre poate fi mare sau mică. Vom avea atât de multă puritate, atât de multă pace, atât de multă înțelepciune sau blândețe, sau iubire, sau curaj, sau speranță cât poate să țină în ea mărimea cupei credinței noastre. Dacă nu primim de la Cristos ceea ce avem nevoie, în loc să dăm vina pe El, trebuie să ne uităm cu atenție la starea și la mărimea cupei pe care o aducem la El. “Dacă poți crede, toate sunt cu putință celui ce crede.” Oamenii de știință au crezut că pot să dividă atomul înainte să o facă cu adevărat. Au existat unii care au spus că acest lucru nu va fi posibil niciodată, dar a fost. Există putere în credință atunci când se bazează pe știință. Există o și mai mare putere în credință atunci când subiectul ei este Dumnezeu. Magia credinței stimulează o putere extraordinară în noi. Ne conectează la gândirea lui Isus. Ne conectează la cea mai mare sursă de putere din univers: “Veți lua putere”, a promis Isus, “venind Spiritul Sfânt peste voi”.

“Cred, Doamne! Ajută necredinței mele”

Isus a făcut două miracole. Nu doar l-a vindecat pe băiatul epileptic; a și făcut să crească credința tatălui. De la a spune “Dacă poți ceva”, disperatul tată a ajuns în punctul în care a putut spune: “Cred”. Și totuși nu a fost o schimbare de la necredință la o credință totală. Rugăciunea lui: “Ajută necredinței mele” arată că nu avea o credință totală și absolută. El și-a exprimat credința și a acționat în virtutea credinței pe care o avea, însă nu și-a ascuns îndoiala. A fost cinstit cu Cristos. Nici o persoană nu are credință perfectă. În fiecare persoană există un amestec de credință și îndoială. Lucrul important este însă dacă ne lăsăm controlați de credința pe care o avem sau de îndoielile noastre. Miracolele au loc nu datorită credinței perfecte, ci mai degrabă datorită credinței imperfecte în Dumnezeu perfect.